

Nr 75.

Av herr **Sjöblom m. fl.**, om upphävande av tullen å ris, risgryn och rismjöl.

Den rådande dyrtiden vållar allt större oro och missnöje och av helt naturliga orsaker är det de fattiga i landet, som lida mest av de dyra levnadskostnaderna. Möjligheterna för de små i samhället bliva allt mer försämrade och bekymren växa. Fordringarna på att avlägsna de förnämsta orsakerna till det nuvarande tillståndet bliva mer och mer bestämda och berättigade, men ingenting göres med åsyftad verkan. Varje reform av tulltaxan i syfte att lätta trycket av dyrtiden torde därför, nu mera än någonsin, vara välkommen för den ojämförligt större delen av vårt folk.

Tullsatsen för ris, oskalat eller blott befriat från ytterskalet är för närvarande 3 kronor och 70 öre, medan risgryn och rismjöl draga i tull 6 kronor och 50 öre för 100 kilogram. År 1910 importerades till Sverige 14,298,922 kilogram oskalat ris eller paddy, som lämnade i tullavgift 529,060: — kronor. Av tulltaxeförordningens restitutionsbestämmelser framgår, att 100 kilogram oskalat ris anses lämna 75 kilogram gryn eller mjöl. Man kan sålunda beräkna, att kvarnindustriens tullskydd beträffande risgryn uppgår till 1 krona och 57 öre för 100 kilogram, vilket för 1910 utgör en summa av 168,368: 37.

Importen av risgryn och rismjöl uppgick samma år till 2,645,799 kilogram och lämnade i tullavgifter 171,967: — kronor.

Denna alldeles orimligt höga tullsats blir så mycket betänkligare, då man vet, att risgryn ingår som ett mycket viktigt led i de mest fattigas hushållning.

På grund av det anförda be vi få föreslå,

att Riksdagen måtte besluta sådan ändring i tulltaxan att bestämmelserna som gälla ris, oskakat eller paddy, risgryn och rismjöl helt måtte utgå ur densamma.

Stockholm den 23 januari 1913.

Per Henning Sjöblom.

K. A. Borg.

Fabian Månsson.
